

fordeles mellem flere Afdelinger med en overordnet Embedsmand i Spidsen." Det er, som sagt, muligt, at Meningen slet ikke er nogen anden end den, jeg finder, er den rigtige, at nemlig disse Afdelingschefer fortære under Direktøren, og at altsaa enhver Korrespondence, der foregaar mellem Ministeriet og Driftsbestyrelsen maa gaa gennem Direktøren.

Derhos nødsages jeg til at ytre et Par Ord angaaende Bestemmelserne om Direktørens Lønning. Jeg har tidligere havt Leilighed til at udtale, at jeg anser det for at være i høj Grad ønskeligt og passende, at denne Mand, som har Fortjeneste af, at den hele Drift er kommen i Gang og bleven ordnet saaledes, at vore Statsbaners Bestyrelse fuldkommen kan staa ved Siden af hvilestomhelst andre Statsbaners Bestyrelse i Udlandet, lønnes høit, og jeg anser det for at være af en saa stor Betydning, at man kan beholde eller faae en Mand, som har alle de Egenskaber, der høre til at bestyre en saadan Post, at det ikke for mig kunde komme an paa, om han lønnes med nogle Tusinde Kroner mere eller mindre. Men Spørgsmaalet er, om Lønningsforholdet er rigtigt sat derved, at han lønnes med Lantième, og det er navnlig med Hensyn dertil, at jeg har ønsket at sige nogle Ord. Jeg har vel udtalt mig for og er endnu af den Anskuelse, at det er særdeles nyttigt at anvende Andelsudbytte-systemet ved Lønningen af Jernbanepersonalet; men jeg er naaet til den Tro, at maaske den Gæst, med Hensyn til hvem det ikke er saa heldigt, netop er Direktøren. Det er meget vigtigt, at Direktøren er med, naar der er Spørgsmaal om nye Baneanlæg, og de Baneanlæg, vi nu have tilbage, ere alle sammen Anlæg, som i Stedet for at forhøje Nettoudbyttet af Jernbanerne, rimeligvis ville formindste det, medens hans Arbejde naturligvis bliver meget større, efterhaanden som Jernbanenettet udvides. Nu forekommer det mig altsaa, at den anden Lønningsmaade, som den høitærede Minister har bragt i Forslag med Hensyn til Direktøren, er at foretrække, nemlig, at der gaves ham et Tillæg pr. Mil Bane, som kommer under Statsbanernes Drift, og i den Henseende vil jeg altsaa foretrække, at Direktøren lønnes som foreslaaet i Loven, saa at Lantiémen falder bort, men at han, i Stedet for at der gaves ham 50 Kr. for hver Bane-Mil, fik 100 Kr.; da vilde han ikke have nogen Interesse af at gøre Uanskeligheder ved nye Anlæg, men vilde tværtimod være med, naar Jernbanenettet skulde udvides. Nu vil jeg godt tro, at der er ærede Medlemmer, som netop anse det for at være et særdeles Fortrin ved denne Lantième, at den bringer Direktøren til at modsætte sig eller gjøre Uanskeligheder ved, at Jernbanenettet udvides, og i denne Henseende er det jo, at der en vedvarende Forskjel mellem mig og andre ærede Medlemmer. — Det andet Spørgsmaal, der foreligger, er, om

Direktøren skal have kongelig Udnævnelse. Det har jeg sidst talt imod, og jeg tillader mig endnu at være af den Mening, at det vil være langt bedre, at han ikke faar kongelig Udnævnelse og Pensionsret, men lønnes saaledes, at han meget vel kan pensionere sig selv. Jeg antager i det Hele, at det vilde være langt lykkeligere for alle Statens Embedsmænd, om de vare lønne saaledes, at de havde Tilstrækkeligt til at kunne pensionere sig selv; men i alt Fald med Hensyn til Direktøren anser jeg det for meget heldigt, at det sker, idet Indenrigsministeren lige over for Jernbanerne har en saadan Frihed og et saadant Ansvar, at han efter sin Mening ikke paa nogen Maade bør være indskrænket i Valget af den Mand, som han vil tage til at bestyre dette store Anliggende. Den kongelige Udnævnelse og Afstedigelsen ved kongelig Resolution medfører altid en mindre Frihed i Valget; men selv om man ikke vil give mig Ret i denne Betragtning, saa vil jeg dog spørge, om man tror, at man baade kan opnaa et faae en Mand lønnet paa den Maade, som her er foreslaaet, og tillige at der bliver givet ham kongelig Udnævnelse, thi naar han da stilles sammen med andre Statsembedsmænd, saa er det jo naturligt at bruge den samme Maalestok for hans Lønning som den, der er anvendt paa Lønningen for andre Embedsmænd i Staten, og naar den høieste Embedslønning, som vi her kjende, er 12,000 Kr., saa ser jeg ikke, at der er Rimelighed for at gjøre en Undtagelse med Hensyn til en større Lønning for Statsbanedirektøren, naar han tillige med Hensyn til kongelig Udnævnelse og Pensionsret skal stilles paa samme Maade som andre Statsembedsmænd. Dette, og navnlig det Sidste, gjælder for mig ogsaa overfor Afdelingscheferne. Det forekommer mig at være langt bedre at lønne dem rigeligere, men derimod ikke give dem enten kongelig Udnævnelse eller Pension; faar Direktøren ikke kongelig Udnævnelse eller Pensionsret, saa forekommer det mig i alt Fald at være rimeligt, at Afdelingscheferne heller ikke faae det. — Med Hensyn til Maskinafdelingen være det mig blot tilladt at bemærke, at jeg ikke kan se, hvorfor Maskinafdelingerne i Ryborg og Frederiksbaan ikke skulle fortære under Overmaskinmesteren. Det forekommer mig at høre med til den hele Organisation, at de forskjellige Værksteder høre ind under Overmaskinmesteren, og dette forekommer mig ogsaa at være nødvendigt af den Grund, at der maa være en Overordnet, som bestemmer, hvilke Reparationer og Væblicholdelsesarbejder der skal foregaa paa de enkelte Steder, og hvilke der skal foregaa paa Centralværkstedet. Derimod paastikker jeg særdeles og finder det fortræffelig ordnet, at man nu vil sammendrage hele Værkstedsvæsenet saavidt muligt i Aarhus. I andre Lande, hvor man har et større Net af Statsbaner, har man tilveiebragt saadanne Centralværksteder, og det tror jeg er økonomisk rigtigt